

וחכמים כתובים לטעם בסוף וזאת בענין אמת
אוטן הסתקם סוף וזו שחזקו אותם
ית אהרן וית בניו בשמן השמחה
והוא אהרן וית בניו כל מיני ידים לשון
השן ששהוא נשם לבר להודת
שחקך במועות יום הלילה הוא
ולשון לש כמעתה יתעל על פקודת
דבר עתה השמש ברו בדת של
עם שקוץ נשם ועל ידן הוא נחנק
סוף וקוץ לוי ויקה וסייה וויקוסי
בלש וקוץ מיני ידים וועשה להם
למקן ולשם נשם יום הרי שמת
לפני גדול ונכונה להדיוט וזה
ל הכנים האלה עליוהן המונס
לו ועל פני המונס הם בבניס לול
הל מושג להל וק לוונסן וזאת
הז למדת שהמוטן אחוסר בניס
בויטה וחקת שולסן למקום של
חקת למעב לחן מיו קת ושת
גרות חן אחדת של קתה וזאת
של לקחה ולהן שטרן אחד ויש אחד
לשב על ועשה העל שהופר
ולחמעות ותלות מעת ויקוסי
מעט הרי אילו שלשה מינין נכונה
וזאת ויקוסי לחם מעות היוהקו
לויטה בעצן חלק לחם שנין על פני
שעתן שנין נכונה לך בעד המלות
והרדיון ול המינין מינין עשר עשר
חלות ולות בשמן שקות זמר
ועק סוף השמן וללוט ומוטות
בשמן אפר אשוחן מוטהן כחן
קו יונת שהיה ושינה כחן סוף
ל ויקוסי אותם וזאת חזק המוסי
בניס הקוסי וזאת על הל כל
הענין ויקוסי קשו וחקן הקצה
והמינין סבוכות וזו הקדשו זה
הענין על המינין כחן ספי לחלה
על ידי הפכיל האנוש ושי הפכיל
שבדמוס הקוסי שלשון אומרי
הענין הוא עתה על המינין
קובץ וישות אותן יקוסי
זו מינין כן עת שוך על מינין
ועל ימינין עתן נוחק באועט וזאת
לס וילוי ידים זה לחמעה על
וועלה על ידי אהרן הכנים האלה
יד אהרן ובניו מינין הכוונה

להם לכבוד ולתפארת והלפשת אתם את אהרן
אחיק ואת בניו אתם ומשחת אתם ומלאת את
ידם וקדשת אתם וכמה להועשה להם מונסיני
לכמות פשר ערוה ממתנים ועד רבים ומינהו
על אהרן ועל בניו בבואם אל אהל מועד או ממ
בגשתם אל המזבח לשבת בקדשו ולי איש את
עון ונדה חקת עולם לו ולזרעו אחריו
וזת הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכחן
לי לקח פר אחד בן בקר ואילם שנים תמימים
ולחם מינות וחלת מינת כלילת פשימו ורקיקי
מינת משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם
ונתת אותם על סל אחר וזה קרבת אתם בסל
ואת הפר ואת שני האילסו ואת אהרן ואת בניו
תקריב אל פתח אהל מועד וידעת אתם פמינין
ולקחת את הפזיים והלבשת את אהרן את
הכהנת ואת בניו האפר ואת האפר ואת
החשן ואפרת לו פחשכ האפר ושינות המעט
המיננות על ראשו ונתת את צור הקדש על
המיננות ולקחת את שני המשחה מיננות
על ראשו ומשחת אתו ואת בניו תקריב
והלפשתם כהנת וזה אתם אכנט אהרן
ובניו וחקשת להם מגפשת וזה להם כהנה
לקחת עלם ומלאתו אהרן וית בניו והקדשת
את הפר לבני אהל מועד וסמוך אהרן ובניו את
ידיהם על ראש הפר ושחת אתה פר לפני

להן ליקר ולפשת אתם והלפשת
ונתת ית אהרן אהרן וית בניו
טוביה העב והלון והקריב ליד
קריבטו והקריב ית וית וישם
וישם שון קריבטו והלון
מכסין דמינן לכפלה בשם
עיהו מרעו ועד ירכו והלון
ויהוה ע אהל ועל פניה
מישלהן למשך ונמה או
מקריבטו למדבח למשש
בקר של ולת קריבטו חובה
ולא ימיהן קים עים ליה
ולבניה בתיהו
לדין פריטיא וית עבדי להו
לדין שית יהון לשמשות
בבשר חד בר תרו וית
הרין של מינין והלון פמין
וגרין פמין דלילן ממשח
ואספון פמין דלילן
במשח סלת דלילן ומעבדי
יהון והלון שולסן
חד הקריב יהון מלאת
ות תרין וית תרין והקריב
ות אהרן וית בניו והקריב
לדין שכן וממנהו
יהון פמינין והלון
לכישו והלפשת אתם
ית פמיה וית מעל אפרת
ות אפרת וית השמך
תקנו ליה בהמינין אפרת
ות שלש מיננות עליושה
ותען ית פלית הקדש
ע מיננות וממנהו
משחא דלילן וית
על ידיוהן והקריב יהון
ית פמיה והקריב יהון
פמין והקריב יהון
המינין אהרן ובניו
ותקריב יהון קובעין
ותקריב יהון פמיה לים
על והקריב קריב
דלילן וית פמיה וית
ותקריב יהון קריב
מלא וית משך וממנהו
ויסמך אהרן ובניו
ית יתיהו על ידיו תרא
ויתפוס ית תירא קריב

סביב לקדש חדשים העה ואת
הורת הבית ואלה מדות
המזבח באמות אמה אמה
וטרופח וחקו האמה האמה
רוחב וגובה אל שפתי
סביב וזת האחד וזה צב
המזבח ומחיק הארץ ער
העורה התחתונה שתים
אמות ורוחב אמה אחת
ומהעורה הקטנה על
העורה הגדולה ארבע
אמות ורוחב האמה
וההר אל ארבע אמות

ששעין על חוש וכפץ אמה יום כחיה כח
חויטה ונבלה אל שפת סכב וזת האחד
הקשת בן רכסן בן לעבן באמה בנתמנה
וחק הארץ וזן הסוד ויקדו אתן על
שנה התחתונה על גג אלן המושן שנים
אמות וזן ק היה סבות עלמינין סם שעטובין
ולכן של שלטים ושמים
וצבן אמה ופיץ בוסן שנים ירוחב באמה
אחת כשהען ולכן השיעעין היה ולכן השיע
שלשים על שלטים ושיעית כססה לסכב רחב
אמה והוא הסוד הרי עלה שנים וסם אמה
הוא הסוד יעק תיק ערה וסתמנהו לטן
דענה שהיה נמלא את הולב חקיקי אמצים
וסיד וזפת וקוץ ומוחה ושופך וקמלך
ומעלה וית הוא כמין רעם וזה העורה הקטנה
על ה ערה הגדולה רחב אמות ונבלה

זית ושרת הכית לעבן
אמה היטה בית שניה
ערו כבאיה המונטה
הושועלבו סמועין שנה
סודשי על יעבר עי עבר
וסני זה הוזהו הקוסי לחם
פשע ון העלה וזאת עלם
זית שנים וית שולסן
יחידה השוכנס הענת על
וית סלוי לחטוי וית
כשות סרש ומן
עלפתי וזלה
זהות האמם שיערב
לענין ידיוהן וזוכר כוד
אמות רחב כוונותיהו
אמה וזספך באמה סת
שנה